

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2013. évi június hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az adócsalás büntette miatt I.rendű vádlott ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2011. évi május hó 30. napján kihirdetett 2.Bf.1015/2010/3. számú **ítéletét helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Városi Bíróság a 2010. október 11. napján kihirdetett 3.B. 754/2008/75.szám alatti ítéletével I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb., a Btk.- 310.§ /1/ és /2/ bekezdése szerint minősülő adócsalás büntetében. Ezért halmazati büntetésül 200 napi, napi tételenként 500 Ft, összesen 100.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról meg nem fizetése esetére, valamint kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, súlyosabb büntetés kiszabása érdekében, míg a vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

A másodfokon eljáró Veszprém Megyei Bíróság a 2011. május 30. napján kihirdetett 2.Bf.1015/2010/3.szám alatti ítéletével az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlott terhére rótt egyik cselekményt a Btk. 310.§ /1/ és /3/ bekezdése szerint minősítette, egyben a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 276.§-a szerint minősülő magánokirat-hamisítás vétségében is. Ezért 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról meg nem fizetése esetére akként, hogy 2.000 Ft-onként kell egy-egy napi fogházra átváltoztatni. Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, melyet a védő írásban is indokolt kérve a vádlott felmentését bizonyítottság hiányában az ellen

felhozott vádak alól. Hivatkozott arra, hogy **1. tanú** önellentmondásos vallomásain túl semmilyen egyéb bizonyíték nem merült fel arra nézve, hogy a **"X."** Kft és I.rendű vádlott tevékenysége közt bármilyen kapcsolat lett volna, a kérdéses számlák kézírása bizonyítottan nem I.rendű vádlottól vagy **V.B.-tól** származik. A védő emellett hivatkozott az eljárás során mindvégig elfoglalt azon álláspontjára is, hogy a még állítólagos termékértékesítés esetén sem tartozott volna I.rendű vádlott az elkövetéskor hatályos ÁFA törvény hatálya alá, ÁFA befizetési kötelezettség adóalanyiság hiányában nem terhelte. A **"Y."** Kft. pedig a vásárlásai után az ÁFA-t megfizette, így adóhiány nem keletkezett. A magánokirat-hamisítással kapcsolatosan is arra hivatkozott a védő, hogy a kérdéses számlákat nem a vádlott állította ki, így e bűncselekményt nem követte el, utalt ehhez kapcsolódóan arra is, hogy erre nézve a másodfokú ítélet indokolást sem tartalmaz.

A fellebbviteli főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen hivatkozott arra, hogy mind az első- mind a másodfokú bíróság eljárása során az eljárási szabályokat betartotta, a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletének kisebb hiányosságait bizonyítás felvételével kiküszöbölte, a tényállás kiegészítésével a tényállás teljes mértékig megalapozottá vált. A tényállás alapján helyes a bűnösségre vont következtetés valamennyi bűncselekményre, így a magánokirat-hamisítás vétségére is. Nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor az egyik adócsalási cselekményt eltérően minősítette, és akkor sem, amikor ehhez a súlyosabb minősüléshez igazodóan a pénzbüntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést és pénzmellékbüntetést szabott ki. Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéletábra a Be.396.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján a másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő az írásbeli fellebbezéssel azonosan adta elő perbeszédét, melyhez csatlakozott a jelen lévő I.rendű vádlott is. Személyi körülményeivel kapcsolatosan elmondta, hogy az eljárás pszichésen rendkívül megviselte, nyugtatót szed. Élettársával két kiskorú gyermeket nevelnek, gyermekei krónikus asztmásak, szülei birtokán őstermelőként dolgozik, melyből havi átlagban 120-130 000 Ft jövedelme származik a családnak. Élettársa alkalmi munkát végez bizonytalan jövedelem mellett.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be.387.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első- és a másodfokú bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul betartották, nem észlelhető olyan hiba, hiányosság az eljárásokban, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna.

A tényállás 2. pontjában írt cselekmény kapcsán az elsőfokú bíróság a vádlott büntetőjogi felelősségét nem állapította meg részletesen megindokolva, hogy az adott bizonyítékok alapján miért nem látta igazoltnak, hogy a vádlott az adott cselekményekhez köthető. **2. tanú** tanúvallomása, a "Z." Kft. könyvelési anyagának hiányában a másodfokú bíróság is csak arra a következtetésre tudott jutni, hogy valóban nem lehet kétséget kizáró módon következtetést vonni arra, hogy a 7 db számlán feltüntetettek szerint a vádlott a termékértékesítést saját gazdasági tevékenysége keretében végezte, illetve arra sem, hogy a "Z." Kft. a számlák áfa tartalmát nem fizette meg.

A tényállás 1. pontját illetően a bíróságok ugyancsak megvizsgálták és értékelték a rendelkezésre álló személyi és okirati bizonyítékokat. Ezen belül részletesen foglalkoztak **1. tanú** tanúvallomásával is, megindokolva, hogy miért látták elfogadhatónak a vallomást azzal együtt is, hogy az az APEH vizsgálat keretében tett nyilatkozatával nem egyeztethető. Az ítéletábra a bíróságok bizonyíték értékelésében, mérlegelésében olyan logikai hibát, amely az adott bizonyítékokkal szembe menne, nem észlelt. A bíróságok a bizonyítékok elemzését elvégezve azokról csak az ítéletben rögzített tényadatokra vonhattak okszerű következtetést. Az adott tényállás mellett pedig a vádlott sikerrel nem bújhat ki a büntetőjogi felelősség alól, így felmentésére a harmadfokú eljárásban sem kerülhetett sor. A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás megalapozott. Itt kell azonban megjegyezni, hogy a másodfokú bíróság részéről a bizonyítás felvétele Tölgyesi András igazságügyi adó- és könyvszakértő meghallgatása csak részben volt szükséges. Az adóalanyiság kérdéskörét illetően jogértelmezésről van szó, amely nem tartozik a szakértő kompetenciájába. Az 1995. évi LXXIV. törvény (áfa törvény) 2.§ (1) bekezdése szerint a törvény rendelkezéseit a (4) bekezdés szerinti adóalanyokra kell alkalmazni. A 3.§ a/ pontja kimondja, hogy a törvény rendelkezései alapján általános forgalmi adót kell fizetni az adóalany által belföldön teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás iránt. Azzal, hogy a vádlott rendszeresen üzletszerűen bevétel elérése érdekében végezte gazdasági tevékenységét, az áfa fizetési kötelezettség alól nem mentesülhet. A törvény ugyanis éppen a szürke, avagy feketegazdaság kiszűrésére törekszik a fenti szabályozással. Ugyanígy nem mentesülhet a személyi jövedelemadó megfizetése alól sem, hiszen az 1995. évi LXXVII. törvény 58.§-a értelmében rendszeres gazdasági tevékenységből származó jövedelem adófizetés alá esik. Ekként nem tévedtek a bíróságok, amikor a vádlott bűnösségére voltak következtetést a tényállás alapján és helyesen járt el a másodfokú bíróság akkor is, amikor a vádlott egyik cselekményét (SZJA) - melyet az elsőfokú bíróság tévesen értékelt - a Btk. 138/A.§ c/ pontjára figyelemmel a Btk. 310.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntettének minősítette. A 2012. január 1-jétől hatályos Btk. 310.§-a a vádlott terhére áfa és SZJA-ra elkövetett adócsalási cselekményeket törvényi egységként szabályozza, vagyis a jelenleg hatályos törvény szerint a 2 rb cselekmény 1 rb-ként minősülne. Ugyanakkor a jelenleg hatályos

törvény ezzel együtt sem tesz lehetővé enyhébb elbírálást, inkább szigorúbb, ezért az ítélet tábla is az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazta.

A megyei bíróság a vádlott bűnösségét megállapította további 1 rb magánokirat-hamisítás vétségében is, melyet az ítélet tábla az alábbi eltérő indoklással talált helytállónak. Az adott tényállásból megállapíthatóan a számlák vonatkozásában többszöri felhasználás történt. Nemcsak a megyei bíróság indoklása szerinti a "Y." Kft. könyvelésébe történő beállítással az adóbevallásban való szerepeltetéssel valósult meg a hamis számlák felhasználása, ekként a vádlott mint közvetett tettesként valósította meg a magánokirat-hamisítás vétségét, hanem saját érdekében is történt felhasználás. A vádlott olyan termékértékesítést végzett, melyhez elengedhetetlen volt saját részéről is beépíteni az adott hamis számlákat. Élelmiszerkereskedelem, húsertékesítés az adott jogszabályi környezetben számla adása nélkül nem történhet. Ennek hiányában pedig a vevő cég nem tudta volna megvásárolni az árut, az ügylet köztük nem jött volna létre. A hamis számlák kiállítását tehát a vádlott saját érdekét is szolgálta. Ebből következően pedig I.rendű vádlott a nem valós számláknak a "Y." Kft. részére történő átadásával tettesként követte el a magánokirat-hamisítás vétségét.

A megyei bíróság ezen bűncselekmény kapcsán is helyesen vont következtetést arra, hogy a tényállás 2. pontjából ez utóbbi bűncselekmény megvalósulására nem tehető ítéleti megállapítás és az olyan további elemekkel sem bővíthető, amely erre az eredményre vezetne.

Az egyik cselekmény súlyosabb minősülésére, a bűnösségi kör bővülésére tekintettel még a jelentősebb időmúlás mellett sem tévedett a másodfokú bíróság, amikor a törvényi keretek közt szabta ki a vádlottal szemben a büntetést. A kiszabott büntetés - főként a szabadságvesztés felfüggesztett formájában - eltúlzottnak egyáltalán nem mondható, megváltoztatására, enyhítésére az ítélet tábla nem látott okot. Olyan további, a vádlott javára szóló enyhítő körülményt ugyanis amely erre lehetőséget adna nem észlelt. Tekintve, hogy a másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítélet tábla a Be. 397.§-a alapján a Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Győr, 2013. évi június hó 5. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság 2011. május 30. napján kihirdetett 2.Bf.1015/2010/3. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2013. évi június hó 5. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó